

POVEȘTI DE
CHARLOTTE GROSSETÊTE

ILUSTRAȚII DE
LILI LA BALEINE

Micul arțar și bradul

În pădurea înghețată, un arțar mic și golaș tremură în frigul iernii.

Ce tare îl invidiază pe vecinul lui, bradul! El și-a păstrat o haină groasă de spini, ca să-i țină cald.

Deodată, pe zăpada din poiană scârțâie niște pași.

Este tâmplarul din sat, care sosește fredonând vesel:

„O, brad frumos, o, brad frumos...”

Se oprește în fața copacului verde.

– O, brad frumos, rege al pădurii, te invit să sărbătorim Crăciunul în casa mea! Copiii mei te vor decora. Vom avea grijă de tine.

Nu o să-ți fie nici prea frig, nici prea cald. Și ne vom lăsa ghetuțele la poalele tale pentru Moșul.

Bradul, foarte emoționat, îi mulțumește tâmplarului.

Auzind acestea, arțarul zice încet:

– Și mie mi-ar plăcea să fiu invitat. Te rog, ia-mă și pe mine!

O să fiu al doilea copac de Crăciun.

Tâmplarul este foarte jenat.

– Dar uită-te la tine, arțarule mic! Nu mai ai frunze.

Eu am nevoie de un copac verde în casă.

E cam trist să vezi un copac golaș...

Micul arțar începe să plângă.

Omul are dreptate, chiar e trist.

Tâmplarul îi pare rău că l-a supărat. Cade pe gânduri și, la un moment dat, privirea i se luminează.

– Am o idee. Vino cu mine. Cred că pot să fac ceva minunat din tine.

În casa tâmplarului, copiii împodobesc bradul cu beteală, globuri și clopoței. În vârf îi pun o stea strălucitoare.

Bradul strălucește de bucurie: este încântat!

În timpul acesta, tâmplarul lucrează fluierând dincolo de ușa închisă a atelierului său. Copiii aud fierăstrăul și rindeaua, dalta și ciocanul.

– Voi ce credeți că face tati? Întrebă Louis, mezinul.

– Știi bine că e secret, răspunde Madeleine, cea mai mare.

Zilele trec. Tâmplarul se închide adesea în atelierul său.
Copiii ard de curiozitate. Într-o zi, Louis nu mai rezistă și se lipește de ușă.

– Tati ne-a zis să nu spionăm prin gaura cheii! îmi amintește Madeleine.

– Doar respir prin fantă, răspunde Louis.

– Și ce simți? Întreabă Jérémie.

– Miros de lemn și de lac.

Jérémie oftează de nerăbdare.

– Abia aștept să vină Moș Crăciun, dar și mai tare vreau să știu ce construiește tati!

Chiar atunci, din atelier răsună o muzică veselă:

„Trăiască vântul, trăiască vântul, trăiască vântul iernii...”

Ușa se deschide. Tâmplarul a împins-o cu piciorul, pentru că are amândouă mâinile ocupate. În dreapta, ține un arcuș.

În stânga, un instrument din lemn de arțar, sculptat fin.

– O vioară! strigă Louis.

– Ce frumoasă e! adaugă Baptiste.

– Pot s-o încerc? întrebă Madeleine, care învață să cânte de anul trecut.

Tatăl ei îi întinde vioara. Ea începe un dans și toată familia fredonează ca să acompanieze instrumentul, chiar și mami, care abia a intrat în cameră.

7 Povesti de Crăciun

Câte o poveste simpatică
pentru fiecare seară a săptămânii,
ca să vă amuzați în așteptarea
Crăciunului!

3+ ANI

978-606-44-1316-1

ÎN ACEEAȘI SERIE:

